

[Rager.]

saadant vilde de ikke gaa med til. Ved andre Lejligheder har der været andre Indvendinger, og i det Tilfælde, vi nu staar i her, hvor man har fulgt det Princip at tage en fuldstændig Omlægning af Skattelovgivningen fra Grunden, og saaledes at alle de tidligere brugte Indvendinger er ubrugelige, møder det ærede Medlem med en ny Undskyldning: den, at Pengene skal bruges en anden Gang, samtidig med at det ærede Medlem har holdt os en fyldt Statskasse for Øjnene.

Naar man sammenholder alt dette, kan man ikke undgaa at faa det Indtryk, at det, som Venstre ønsker, er ved enhver Lejlighed at hindre, at der sker en Ændring i Indkomstbeskatningen i Retning af en større Beskatning af de store Indkomster, der har været trods Krisen. Det gælder efter mit Skøn til Wandsbek stadig at ville undskylde dette, og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup skylder os en bedre Forklaring paa, hvorfor Venstre i det foreliggende Tilfælde ikke har ment at ville gaa med til det foreslaaede.

Jeg skal med disse Ord anbefale Fler-tallets Ændringsforslag til Vedtagelse og Mindretallets til Forkastelse, idet jeg med Hensyn til det ene Forslag, som jeg begyndte med at omtale, maa tage Forbehold, indtil jeg har hørt den Udtalelse, som den ærede Finansminister maatte finde sig foranlediget til at fremsætte.

Hans Hansen (Rørby): De forskellige Love, hvis Løbetid foreslaas forlænget her i et samlet Lovforslag, er jo alle sammen gamle Kendinge. Det er Love, som har været drøftet her mange Gange, og adskillige af disse Loves Løbetid har været forlænget. Det ejendommelige ved de Forhandlinger, der har været ført, er jo ogsaa kommet frem ved denne Lejlighed, nemlig Diskussionen om, hvorvidt Virkningerne af disse Love er saadan eller saadan. Det drejer sig først om Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931 om Statstilskud til Landbruget, som blev dækket af en Tillægskat paa Benzin og Øl og en Tillægsafgift paa visse toldpligtige Varer, og denne Lov giver nu kun 6,85 Mill. Kr. i Indtægt. Det drejer sig om Lov Nr. 295 af 27. November 1931, en Lov, som fik Betegnelsen Valutaforanstaltning,

men som i Virkeligheden var en teknisk Revision af Toldloven, og som praktisk taget betød et Forbud mod Indførsel af visse Varer, en Række Varer, som man kalder Luksus, Parfume og kosmetiske Artikler, men denne Lov giver kun en Indtægt paa 0,7 Mill. Kr. Saa drejer det sig om Lov Nr. 177 af 21. Juni 1932, det store Kriseforlig. Det var, dengang samtlige 4 gamle Partier var enige om et Forlig.

Det er for Resten den eneste Gang, hvor alle 4 Partier har været samlet i Enighed om et Kriseforlig. Denne Lov, som gav Dækning hovedsagelig gennem indirekte Skatter for de gode Gerninger, Regeringen og Partierne havde udført over for Erhvervslivet, giver nu 16¼ Mill. Kr. i Indtægt. Endvidere drejer det sig om den meget omtalte Lov, som har været fremme under Behandlingen her i Dag, Loven om Toldændringen af 15. Oktober 1932 i Forbindelse med Forliget, denne store Ændring i Toldloven, som giver 5,8 Mill. Kr. i Indtægt. Endelig drejer det sig om de Love, der er vedtaget i 1933 om Forhøjelse af Skatten paa Sukker, paa Kaffe og Kaffesurrogater, og et Par Smaalove til sidst om Stempelafgift og Skat paa Spillekort. Det er disse 8 Love, hvis Gyldighedstid foreslaas forlænget, og som tilsammen giver en Indtægt for Statskassen paa 46,4 Mill. Kr. om Aaret.

Det maa i høj Grad beklages, at Partiet Venstre ikke kan gaa med til Afskaffelse af Tillægskat og Tillægsafgift paa Sukker og Kaffe. Som det fremgaar af Betænkningen, har Finansministeren tilbudt en Kompensation gennem den direkte Beskatning i Henhold til det Løfte, Finansministeren Gang paa Gang har givet. Af alle Ordninger og indirekte Beskatningsformer er Sukkerordningen jo den værste, fordi den, som den store Forbrugsartikel Sukker er, i Virkeligheden er en formelig Plyndring af Befolkningen og den dyreste for Forbrugerne, fordi Forbruget er saa mægtig stort. Men selve Sukkerbeskatningen er ogsaa usmagelig derved, at den tvinger bl. a. Landbrugeren paa den daarlige Jord til at yde en Skat til dem, der dyrker den gode Jord her i Landet. Det er ikke Smaabeløb, Sukker-skatten drejer sig om. Jeg hørte i Dag det ærede Medlem Hr. Drachmann med en vis Ironi i Stemmen tale om Forbrugerne, der stønnede under Prisbyrderne, der skyldes